

РЕШЕНИЕ

№ 2042

гр. Бургас, 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XXXVII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АСЕН Т. РАДЕВ

при участието на секретаря Мирослава Хр. Енчева
като разгледа докладваното от АСЕН Т. РАДЕВ Гражданско дело №
20232120100832 по описа за 2023 година

Производството е по искова молба на М. Г. К. против „Болеро“ ЕООД, за отмяна на уволнението ѝ, извършено със заповед на управителя на ответното дружество от 12.12.2022 год., както и за поправка на основанието за уволнение, вписано в трудовата ѝ книжка.

Исковете са оспорени от ответната страна по реда на чл.131 от ГПК, като неоснователни.

В съдебно заседание се поддържат от пълномощника на ищцата, който ангажира доказателства и моли за присъждане на съдебно – деловодните разноски.

Процесуалният представител на ответния работодател също представя доказателства, моли за отхвърляне на исковете и претендира разноски.

Исковете са с правно основание в чл. 344, ал.1, т.1 и т.4 от КТ и както с определението по чл.140 от ГПК е прието, са допустими.

Въз основа на доказателствата по делото, Бургаският районен съд намира за установена следната фактическа обстановка:

Страните не спорят, че са били в трудовоправно отношение, възникнало по силата на сключен помежду им трудов договор от 31.08.2020 год., което понастоящем е прекратено. Подписвайки го, ищцата-работник и ответното дружество - работодател са се съгласили с основните елементи на трудовото правоотношение: място на работа „*****“, заемана от работника длъжност „*****“, работно време - 8 часана ден, основна заплата от 1000 лв., размер на платен отпуск - 20 работни дни, срок за изпитване от 6 месеца в полза на работодателя и предизвестие за прекратяване на правоотношението - 3 месеца.

На 31.10.2022 год. К. е депозирала писмено предизвестие за прекратяване на трудовия договор, с което изрично е заявила, че ще отработи срока на предизвестieto.

Същото е прието от работодателя и вписано във входящия му регистър на 02.11.2022 год., като ищцата изрично е признала в откритото съдебно заседание, проведено на 27.04.2023 год., че считано от 02.11.2023 год. не се е явявала на работа.

На 08.12.2022 год., с уведомление, прието от работодателя на същата дата, тя е уведомила последния, че упражнява правото си по чл.327, ал.1, т.2 и т.3 от КТ - прекратява трудовото правоотношение, поради едностранно променени от страна на работодателя условия на труд и незаплащане на изработеното възнаграждение.

Със своя заповед от 12.12.2022 год., ответният работодател е прекратил трудовото правоотношение на основание чл.326, ал.1 от КТ - поради предизвестieto на работника, като е определил за дължимо от него обезщетение по чл.220, ал.1 от КТ - за неспазване срока на предизвестieto, респ. следващо му се обезщетение по чл.224, ал.1 от КТ - за неизполван отпуск от 11 дни.

Според заключението на вещото лице, изготвило назначената счетоводна експертиза, работодателят е изплащал на работника дължимите по договор възнаграждения, включващи основна заплата, добавка за прослужено време, извънреден труд, платен отпуск, болнични обезщетение по чл.224, ал.1 от КТ, след удържки за осигуряване, данъци, надплатена за предходен месец сума и суми по запори. Експертът не е установил да са изплащани други суми на ищцата, извън тези по ведомостите за заплати, като срещу тях фигурирали подписи за получател.

Ищцата признава също, че е получила начислените ѝ по ведомостите за заплати суми.

По делото са изискани и приети и преписки, образувани пред НАП, НОИ, Д"ИТ" - гр.Бургас, БРП и ОД на МВР - гр.Бургас по сигнали на М. К., съдържащи оплаквания, идентични с тези, изложени в исковата молба, както и констатации по приключилите по тях проверки.

Изслушана по реда на чл.176 от ГПК, управителката на „Болеро“ ЕООД обяснява, че всички условия по полагането на труд, в т.ч. възнагражденията, се определят с трудовия договор и се изменят с изменение на същия, както и че няма налагани наказания и удържани суми на М. К., М.Х. и В.Е..

При така установените факти и по изложените по-долу правни съображения, съдът намира за предявените искове за неоснователни.

Прекратяването на трудовия договор едностранно, от страна на работника, с предизвестие, е уредена в КТ възможност да се освободи от нежеланото вече от него правоотношение с работодателя - чл.326, ал.1 от КТ. Прекратяването настъпва с изтичане на срока на предизвестieto - чл.335, ал.2, т.1 от КТ и веднъж получено от работодателя, то не може да бъде оттеглено без негово съгласие, но правоотношението може да бъде прекратено и преди изтичане срока на предизвестieto, ако страна по него пожелае това.

В конкретния случай е налице валидно депозирано предизвестие, което очевидно не е било оттеглено. Възползвайки се от това свое право, работникът е бил длъжен да изпълнява трудовите си задължения по продължаващото за срока на предизвестieto трудово правоотношение. Това не е било сторено, каквото е изричното признание на ищцата - тя не се е явявала на работа, считано от получаване на предизвестieto от работодателя. Оттам насетне, за последния е съществувала възможността да я накаже (уволни) дисциплинарно (така Р-180-2011-III г.о.).

По тази причина, тя не е могла и да прекрати трудовото правоотношение на основание чл.327, ал.1, т.2 от КТ, защото представлява злоупотреба с даденото ѝ по силата на посочената разпоредба право, предвид неявяването ѝ на работа повече от месец (дисциплинарно нарушение), предхождащо уведомлението (О-1071-2010-IV г.о.; Р-289-2014-IV г.о.). Макар и без значение за спора, само за пълнота следва да се изложи също, че ищцата не е разполагала с правото да прекрати законосъобразно трудовото правоотношение на посочените от нея основания. Понеже се ползва от твърденията за тяхното осъществяване, с оглед законосъобразното упражняване на правото за едностранно прекратяване на трудовия договор, в нейна доказателствената тежест е било да установи осъществяването им. Правото за работника по чл.327, ал.1, т.2 от КТ се поражда при неизплащане на пълния, а размер на трудовото правоотношение, но не на част от същото (Мръчков В., Трудово право, стр.599), което не само, че не се твърди, а и се опровергава от заключението по счетоводната експертиза. Липсват и ангажирани доказателства за промяна в условията на труд, а в преписката на Д"ИТ" - гр.Бургас се съдържат само твърденията на ищцата в тази насока.

При това положение следва да се приеме, че с уведомлението от 08.12.2022 год., ищцата не е прекратила едностранно трудовото правоотношение, но с него недвусмислено е заявила на работодателя намерението си да не отработва останалия срок на предизвестieto, противно на волята ѝ в предизвестieto. Затова, трудовото правоотношение е прекратено от работодателя, на соченото от него основание - въз основа на предизвестие от работника, което няма да бъде отработено за целия си срок.

Изложеното налага исковете да се отхвърлят, като на „Болеро“ ЕООД, на основание чл.78, ал.3 от ГПК, се присъдят разноски в размер на 1080 лв.

Водим от горното и на основание чл.235 и чл.236 от ГПК, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковете на М. Г. К. от гр.Б***, ЕГН - *****, предявени против „Болеро“ ЕООД, ЕИК ****, седалище и адрес на управление: гр.Б****, представлявано от П.К, за отмяна на уволнението ѝ, извършено със заповед на управителя на ответното дружество от 12.12.2022 год., както и за поправка на основаниято за уволнение, вписано в трудовата ѝ

книжка.

ОСЪЖДА М. Г. К. да заплати на „Болеро“ ЕООД разноси в размер на 1080 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Бургаския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____